

Giới Thiệu Tân Ước
Bài 11 PHI-LÍP
Mục Sư Hồ Xuân Phước

Câu Chìa Khóa: 4:4 *Hãy vui mừng trong Chúa luôn luôn. Tôi lại còn nói nữa: hãy vui mừng đi.*

Nhân Vật Chính: Phao-lô, Ti-mô-thê, Êp-ba-phô-đích, Ê-yô-đi, Sin-ty-cơ

Phi-líp là Hội Thánh đầu tiên ở Âu châu do Phao-lô thành lập trong chuyến truyền giáo thứ nhì (Công vụ 16). Phao-lô viết thư này với mục đích:

(1) Khích lệ tín hữu trong lúc *gian khổ* (1:29) – *chiến đấu cho niềm tin Phúc âm*, quân thù vây chung quanh (1:27).

(2) Cảnh cáo tín hữu về *những người gian ác như sài lang* (3:2). Đây là những người giảng dạy Kinh Thánh lệch lạc – buộc tín hữu vào những gông cùm luật lệ nặng nề, không cần thiết. Chúng ta vui mừng nhờ đức tin nơi Chúa Jesus chứ không nhờ tuân hành luật lệ (3:9).

(3) Cảm ơn tín hữu Phi-líp vì họ *tiếp trợ* ông rộng rãi (4:10,16-18). Người có lòng biết ơn là người vui mừng. Người vui mừng là người biết ơn. Phao-lô dạy chúng ta sống biết ơn giữa đời vô ơn, cay đắng, ích kỷ và thường dầm mình trong tình thần tiêu cực.

Bố Cục:	I.	Vui Mừng Trong Cảnh Khó (chương 1)
	II.	Vui Mừng Phục Vụ (chương 2)
	III.	Vui Mừng Trong Đức Tin (chương 3)
	IV.	Vui Mừng Dâng Hiến (chương 4)

I. VUI MỪNG TRONG CẢNH KHÓ (chương 1)

Có phải Phao-lô đang nằm rung đùi ở khách sạn Hilton, ăn tôm hùm ở Kim Sư? Không! Đang nằm trong tù tại La-mã (1:13), biết mình sắp bị kết án tử hình. 1:15: *Có vài người rao giảng về Đấng Christ vì lòng ganh tị*. 1:16: Phao-lô có *nhiệm vụ biện hộ cho Phúc âm*.

Hoàn cảnh “đen tối!” Có gì để vui mừng? Chẳng những vậy, một số tín hữu tại La-mã chống đối ông, gây thêm khó khăn (1:15-18). Phao-lô cũng nghe một số nan đề khác trong Hội Thánh Phi-líp. Thái độ của Phao-lô ra sao? Tích cực! Vui mừng giữa cảnh khó khăn, căng thẳng. Vì có Chúa, chúng ta có thể sống vui mừng.

Đối diện với mỗi cảnh khó, Phao-lô đều tìm thấy lạc điểm. Qua ba câu Kinh Thánh sau đây, cho biết Phao-lô thấy những điểm hữu ích nào? 1:13: Nhiều người được biết về Đấng Christ. 1:14: Thấy Phao-lô bị tù tội, nhiều tín hữu không còn sợ gông cùm nữa, nhưng càng vững tin nơi Chúa và manh dạn truyền giảng Phúc âm. 1:18: *Dù giả bộ hay chân thành, Phúc âm của Chúa vẫn được truyền bá, và Phao-lô rất vui mừng*.

Phao-lô không để cảnh khó đè bẹp mình. Ông cũng không để tình cảm tiêu cực, ủy mị làm nhục chí mình. Đây là một bài học giá trị cho mỗi chúng ta. Dĩ nhiên diễn biến của đời sống thường nằm ngoài vòng kiểm soát của chúng ta –thời tiết, lưu lượng xe cộ, kinh tế, chính trị, xã hội. Nếu dựa vào

yếu tố bên ngoài để được phước hạnh, vui mừng, chúng ta là những người đau khổ nhất. Nếu dựa vào ngoại cảnh để vui sống, chúng ta sẽ làm gì khi tiệt tàn, xe hư, bạn bè bỏ đi, thuốc men không còn nữa?

Nhờ đâu Phao-lô có thể vui mừng trong cảnh khó? 1:20, 21: Ông có lòng trông cậy chắc chắn – Đấng Christ sẽ được cả sáng trong ông. Vì Ngài là sự sống của ông, dù sống hay chết cũng là điều ích lợi. Lý do Phao-lô vui mừng? Có Chúa Jesus!

Hạnh phúc trong đời thường nông cạn, tạm bợ nhưng sự vui mừng trong Chúa sâu sắc, bền chặt, bảo đảm vì vui mừng đến từ Chúa – Đấng thành tín, không bao giờ đổi thay (Hê-bơ-rơ 13:8). Không nhìn vào hoàn cảnh, không nhìn vào sóng gió như Phi-e-rơ (Ma-thi-ơ 14:30). Hãy chăm chú nhìn xem Chúa (Hêbơrơ 12:2).

II. VUI MỪNG PHỤC VỤ (chương 2)

Phao-lô cũng có một số nan đề liên hệ với người - having “people problems” tại La-mã cũng như tại Phi-líp. Khi Ép-ba-phô-đích đem món quà yêu thương và tin vui mừng của Hội Thánh Phi-líp đến cho Phao-lô, Ép-ba-phô-đích cũng đem tin buồn về tình thần chia rẽ trong Hội Thánh nữa. Hội Thánh có giáo sư giả (3:1-3) và những người bất đồng quan điểm với nhau (4:1-3).

Một người bị chụp mũ oan ức, ngồi trong tù viết thư kêu gọi Hội Thánh vui mừng? Thái độ tích cực của Phao-lô dạy chúng ta một bài học quan trọng: thái độ của tấm lòng không cần phải phản ảnh hoàn cảnh đau thương ở bên ngoài. Tại sao Phao-lô đầy nỗi vui mừng? Cho dù hoàn cảnh thế thảm đến đâu, ông vẫn có Chúa ở với mình (Thi thiên 23:4).

Chúng ta dễ nản lòng, dễ mệt mỏi, dễ bỏ cuộc, dễ bất đồng khi gặp khó khăn, nghịch cảnh. Hãy lắng nghe và làm theo lời Phao-lô dạy. 2:3: *Đừng làm việc gì để thỏa mãn tham vọng cá nhân hoặc tự đề cao, nhưng hãy khiêm tốn, coi người khác hơn mình*. Phao-lô kêu gọi chúng ta theo gương Chúa. 2:5: *Hãy có tinh thần giống như Chúa*. 2:7: *Ngài tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ*. 2:8 *tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết*. 2:14: *Hãy thi hành (Phục vụ) mọi công tác không một lời phàn nàn, cãi cọ*.

III. VUI MỪNG TRONG ĐỨC TIN (chương 3)

Vật chất, giá trị trần tục có thể cướp lấy niềm vui của chúng ta dễ dàng. Đây đủ tài sản, danh vọng để làm chúng ta tự hào, kiêu hãnh (3:4). Nên có thái độ nào? 3:7,8: Đặt trọn niềm tin nơi Chúa Cứu Thế, xem mọi lợi lộc như là lỗ lỗ, thất bại. Danh lợi, vật chất chỉ là rom rác mà thôi. Cái gì trong đời sống chúng ta cao quý hơn Chúa? Chúa có thứ ưu tiên thứ mấy trong đời sống anh chị em và tôi?

Thứ tự ưu tiên cao nhất của Phao-lô (3:8)? Nhận biết Chúa Jesus là quý hơn hết. Liên hệ gần gũi, thân thiết với Chúa đòi hỏi thì giờ, tâm lực, tấm lòng và cả cuộc đời. Biết Chúa có phải là mục tiêu cao quý nhất của anh chị em và tôi?

IV. VUI MỪNG DÂNG HIẾN (chương 4)

Phao-lô là người có lý do để đánh mất sự vui mừng tâm linh vì sóng gió, khó khăn phủ đến dồn dập. Tín hữu Phi-líp bất hòa, chia rẽ mà ông không có mặt tại đó để giúp đỡ (4:2). Tín hữu tại La-mã

gây thêm khổ não và cái chết của Phao-lô cũng đang đến gần kề. Thay vì lo lắng, Phao-lô vui mừng! Lo lắng là kẻ thù của sự vui mừng. Lo lắng là thuốc độc của tâm hồn, làm loét bao tử, gây đau đầu, mệt trí, làm mất ngủ, làm thân thể héo úa.

Phương thức đối phó với lo lắng?

(1) Cầu nguyện (4:6). Nài xin, cảm tạ, trình bày tất cả nhu cầu lên cho Chúa.

(2) Suy nghĩ tích cực (4:8). Nghiên ngẫm những điều chân thật, cao thượng, công bằng, trong sạch, đáng yêu chuộng và đáng khen ngợi. Hãy suy ngẫm những việc nhân đức. Hãy tập trung tâm trí vào những điều làm cho anh em nức lòng ca tụng Chúa. Không nghiên ngẫm việc gì? Không tập trung tâm trí vào việc gì? Ý tưởng tiêu cực dẫn đến bất an, buồn phiền. Ý tưởng tích cực dẫn đến bình an, đắc thắng. Anh chị em và tôi thường suy nghĩ đến việc gì?

(3) Sống tích cực (4:9). Hãy thực hành những điều anh em đã học hỏi nơi tôi, những lời tôi nói cũng như những việc tôi làm. Muốn kinh nghiệm vui mừng, phước hạnh, phải sống tích cực – làm theo lời dạy dỗ của Chúa như đã học trong câu 6-8.

Vui mừng trong Chúa có nghĩa là không có nan đề, không có gánh nặng? Không! Sống trong cảnh khó mà vẫn vui mừng vì tin cậy Chúa và biết có Chúa ở bên. Phao-lô không làm bộ như mình là hoàng tử, đang ở trong cung vua. Đang phải đối diện với trăm ngàn thách thức nhưng Phao-lô không để cảnh khó kéo mình xuống vũng lầy. Ông nhìn lên Chúa, thấy Chúa lớn lao, vĩ đại hơn tất cả mọi nan đề. Không có điều gì khó quá cho Chúa (Ma-thi-ơ 19:26). Đối diện với Gô-li-át, Đa-vít thấy Chúa lớn hơn cả Gô-li-át.

Lo lắng có thể cướp lấy niềm vui trong đời sống ta. Lo lắng làm hao mòn cơ thể, héo úa tim gan, làm mệt mỏi tinh thần. Thuốc men có thể làm dịu bớt một phần triệu chứng đau nhức, mệt mỏi nhưng thuốc men không tiêu trừ căn nguyên của lo lắng. Anh Chị Em có thể uống thuốc ngủ, nhưng không có thuốc nào làm cho anh chị em thật sự được an nghỉ trong tâm hồn.

Đọc lại thư Phi-líp nhiều lần, nghiên ngẫm và làm theo lời dạy cao quý này, *anh chị em có thể an nghỉ mà không cần uống thuốc. Tôi làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho tôi (4:13).*

Hội Thánh Phi-líp tiếp trợ Phao-lô thường xuyên (4:10, 14) *chia ngọt, xẻ bùi. Ông nhận được hết và đang dư dật, đầy dẫy.* Đó là một thứ hương có mùi thơm – một sự dâng hiến đầy ý nghĩa, đẹp lòng Chúa (4:18). Đọc lại Phi-líp 4:4-6.